

17/04/2026

Αναβίωσε το έθιμο στην Καλή Βρύση Δράμας - Η λιτανευτική πορεία 18 χλμ. της Ιερής Εικόνας της Αναστάσεως

/ [Ενορίες](#)

Στους πρόποδες του Μενοικίου όρους, εκεί όπου η φύση συναντά τη μνήμη και η καθημερινότητα διαπλέκεται με το παρελθόν, η Καλή Βρύση Δράμας διατηρεί έναν πολιτιστικό πλούτο που αντέχει στον χρόνο.

Έθιμα, τελετουργίες και λαϊκές πρακτικές, ριζωμένες βαθιά στην ιστορία του τόπου, συνεχίζουν να ζουν μέσα από τη συμμετοχή των κατοίκων, μεταφέροντας από γενιά σε γενιά μια αυθεντική βιωματική σχέση με την παράδοση. Σε αυτό το ζωντανό πολιτισμικό τοπίο εντάσσεται και η λιτάνευση της εικόνας της

Αναστάσεως, ένα έθιμο που συνδέει τη θρησκευτική πίστη με τη συλλογική ταυτότητα και τον φυσικό κύκλο της ζωής.

Πιστοί, λοιπόν, στη μακραίωνη παράδοση του τόπου τους και στην διατήρηση ηθών και εθίμων που χάνονται στα βάθη των χρόνων, οι κάτοικοι της Καλής Βρύσης Δράμας αναβίωσαν και φέτος, την Πέμπτη της Διακαινησίμου, δηλαδή την πέμπτη ημέρα μετά το Πάσχα, το έθιμο της λιτάνευσης της ιερής εικόνας της Αναστάσεως. Διανύοντας μια απόσταση 18 περίπου χιλιομέτρων, το έθιμο αυτό αποτυπώνει με τον πιο καταλυτικό τρόπο πώς η παράδοση και η λαογραφία δένουν αρμονικά με την αναγέννηση της φύσης και την Ανάσταση του Θεανθρώπου.

Περισσότερα από εκατό άτομα και είκοσι καβαλάρηδες με τα άλογά τους συμμετείχαν φέτος σε αυτή τη μοναδική λιτανευτική πομπή.

Με μπροστάρη τον **π. Στυλιανό**, εφημέριο του ενοριακού ναού του **Αγίου Νικολάου της Καλής Βρύσης**, και την εικόνα της Αναστάσεως που κρατούσαν εναλλάξ κάτοικοι της Καλής Βρύσης αλλά και των γειτονικών χωριών που συμμετείχαν στη λιτανευτική πομπή, διέσχισαν μια διαδρομή συνολικής διάρκειας περίπου πεντέμισι ωρών μέσα στη φύση.

Ξεκίνησαν από το εξωκλήσι του **Προφήτη Ηλία**, μετά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας και τον αγιασμό. Ο ιερέας αναπέμπει δέηση προς τον Αναστάντα Χριστό για την υγεία των κατοίκων και την καρποφορία της γης, καθώς και για την προστασία των καλλιεργειών από το χαλάζι και τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Το σήμαντρο και οι επισκέψεις στα εξωκλήσια

Σε όλη τη διάρκεια της πομπής, οι κάτοικοι κουβαλούν μαζί τους ένα μεγάλο σήμαντρο, το οποίο αποτελεί το παλαιότερο κειμήλιο του χωριού. Το κρατούν δύο νέοι άνδρες, που το χτυπούν καθ' όλη τη διάρκεια της λιτανείας, ψάλλοντας το «**Χριστός Ανέστη**».

Σε αυτή τη μακρά διαδρομή, οι πιστοί κάθε ηλικίας διέσχισαν αγροτικούς δρόμους, ανθισμένα μονοπάτια και καταπράσινες πλαγιές βουνών, υμνώντας το μεγαλείο της φύσης και δοξάζοντας τον Αναστάντα Χριστό. Την πομπή συνοδεύουν πάντα αναβάτες με τα άλογα τους και όλοι μαζί φτάνουν μέχρι το τελευταίο άκρο των

γεωγραφικών ορίων του χωριού, προκειμένου να επισκεφθούν όλα τα εξωκλήσια.

Όπως εξηγεί, μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο Δημήτρης Σίδος, κάτοικος της Καλής Βρύσης και πρώην γραμματέας του ομώνυμου πολιτιστικού συλλόγου, «οχτώ είναι συνολικά τα εξωκλήσια που επισκέπτονται ο ιερέας και οι πιστοί: του Προφήτη Ηλία, της Ζωοδόχου Πηγής, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, του Αγίου Αντωνίου, του Αγίου Αθανασίου, της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, του Αγίου Γεωργίου και, τελευταίο, του Αγίου Βλασίου. Όταν η πομπή φτάνει σε κάθε εξωκλήσι, ο ιερέας μαζί με τα άτομα που κρατούν το σήμαντρο και την εικόνα κάνουν τρεις στροφές γύρω από τον ναό. Στη συνέχεια, μπαίνουν μέσα, ανάβουν τα καντήλια και ο ιερέας τοποθετεί πάνω στην Αγία Τράπεζα ένα κομμάτι αντίδωρου από την λειτουργία της Μεγάλης Πέμπτης, τυλιγμένο σε έναν σβόλο άσπρου κεριού».

«Το πιο σημαντικό είναι ότι κάθε χρόνο ολοένα και περισσότεροι νέοι άνθρωποι συμμετέχουν σε αυτή την αναβίωση του εθίμου. Αυτή η λιτανευτική πομπή είναι η εκπλήρωση ενός τάματος για πολλούς κατοίκους και, χάρη στην ενέργεια των νέων ανθρώπων, το έθιμο διασώζεται και περνά από γενιά σε γενιά», υπογραμμίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Σίδος.

Η κορύφωση στο Μενοίκιο όρος και το παραδοσιακό γλέντι

Η λιτανευτική πομπή καταλήγει στα δύο τελευταία εξωκλήσια, του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Βλασίου, προστάτη των γεωργών και των κτηνοτρόφων, που βρίσκεται στην ορεινή περιοχή του Μενοικίου όρους. Εκεί, ο ιερέας αναπέμπει δέηση και αγιάζει την περιοχή. Οι ντόπιοι, αγρότες στην πλειονότητά τους, προσεύχονται για τη «γλυκιά ψιχάλα», όπως αποκαλούν την ποτιστική βροχή που είναι απαραίτητη τους καλοκαιρινούς μήνες για τις καλλιέργειες του κάμπου, απευχόμενοι τις έντονες καιρικές συνθήκες και ιδιαίτερα το χαλάζι.

Με το τέλος της πομπής ακολουθεί γλέντι από όλους τους κατοίκους του χωριού, με τους ήχους των παραδοσιακών οργάνων -της γκάιντας και του νταχαρέ (ντέφι μεγάλης διαμέτρου), καθώς και κεράσματα που προσφέρει η εκκλησιαστική επιτροπή του ιερού ναού του Αγίου Νικολάου.

Ολόκληρη η περιοχή της Καλής Βρύσης, από αρχαιοτάτων χρόνων, κρύβει μια μοναδική ενέργεια. Εδώ οι άνθρωποι λατρεύουν τη φύση και τη ζωή. Δεν είναι διόλου τυχαίο ότι σε όλη τη Δράμα κυρίαρχη θεότητα υπήρξε ο Διόνυσος, ο μασκοφόρος θεός της έκστασης, της γονιμότητας της γης, του κρασιού, της διασκέδασης και της ίδιας της ζωής. Σημαντικό ιερό λατρείας του θεού ανασκάφηκε στην Καλή Βρύση κατά το χρονικό διάστημα 1991-1996, στον πλατύ κάμπο, κάτω από τη σκιά του Μενοικίου όρους και δίπλα στον παραπόταμο του ποταμού Αγγίτη.

Η ανασκαφή αποκάλυψε το συγκρότημα του ιερού στη θέση Μικρή Τούμπα, έναν τεχνητό γήλοφο με διάσπαρτους ρηγμένους δόμους. Πρόκειται για ένα ορθογώνιο κτηριακό συγκρότημα, διαστάσεων 34 x 16 μ., που σώζεται σε καλή κατάσταση και εσωτερικά χωρίζεται σε τρεις κύριες περιοχές, οι οποίες αποτελούν τις λειτουργικές ενότητες του ιερού.

Η θέση αυτή, που απέχει περίπου 2 χλμ., ανήκει στην κοινότητα Καλής Βρύσης και δεσπόζει σε όλη την κοιλάδα του ποταμού Αγγίτη, επάνω σε ένα πλάτωμα. Αποτελεί μια φυσική θέση ιδιαίτερης αξίας, σημαντική για διάφορες εποχές, ανάμεσα στα βουνά Μενοίκιο και Φαλακρό, σε μικρή απόσταση από το σπήλαιο Μααρά Αγγίτη.

ΠΗΓΗ: ΑΠΕ

Φωτογραφίες: Δημήτρης Σίδος